

[GRUNTARZ *sb m*

Tekst nie oznacza pochyleń.

sg N gruntarz. ◇ D gruntarzowi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzemieśnik kopiący studnie, usuwający ziemię dla różnych celów: Bartholomeo gruntarz pro diebus 3 per gr. 4, sociis fodientibus 4 per gr. 2 Wawel 1545/330.

Szereg: »studniarz albo gruntarz«: Studniarzowi albo gruntarzowi, co odkrywał loch albo wychód zawalony z gmachów od ogródków ku Podzamczu ze 2 chłopy, dano fl. -/10/- Wawel 1582/450.

Synonimy: grabarz, grubarz, kopacz, studniarz, studziennik.]

MK